

LEVELEK A MISSZIÓBÓL

Océánia

Bemutakozásként csak annyit, hogy missziós középiskolánkban tanítok. Biológiai tanulmányútra vittük diákjainkat Euába. Útközben megkínóztak bennünket a hullámok. Sokan estek tengeri betegségbe, pedig utunk csak három óras volt. Keresztül haladtunk a Mély-Tongán. Ez a tengerfenék kb. 10 km. mély. Minden holmink vizes lett, mert a hullámok felcsaptak a hajóra. No, de végül is a 36 diák és 3 tanár megérkezett Euába. Itt egy teherautó fogadott bennünket. A tongai pap és a tisztelendő nővérek (rendtársaim) nagyon kedvesek voltak hozzánk. A „plébánián” kaptunk szállást. Egyemeletes öreg épületben. Bizony, rozoga. A lányokkal fenn helyezkedtem el az emeleten. Nem kényelmes ágyakban, csak úgy a szőnyegen. A lányok rendkívül élvezték, hogy a padló egy helyen lyukas. Levilágíthattak villanylámpáikkal a fiúkra. A szerényebbek nógattak: „Nővér, mint a Tarzán!” Azt persze mondani nem kell, hogy villany nem volt. Jól boldogultunk az elem- és viharlámpáinkkal. Kényelmünkhöz tartozott még egy udvari csap és kinti zuhany. A gyerekek azt élvezték legjobban, hogy csak akkor nem folyt a víz, amikor kellett volna.

Hogyan telt el a három napunk?

Napközben biológiai felfedezéseket tettünk a környéken. Talán a legizgalmasabb az volt, amikor kiszálltunk a folyópartra, hogy feltérképezzük a növényvilágát. A partot csak egy szakadékon át közelíthettük meg. A fiúk és az expedíciót vezető tanár (egy pap) úgy ereszkedtek le, mint a Tarzán. De én a lányokkal fennragadtam. Jót mulattak rajtunk a fiúk. A pap pedig utasított bennünket, hogy másutt nézzünk a növények után.

Este a gyerekekkel laboratóriumilag rendeztük leleteinket. Kb. 10-órakor kezdtem őket „ágyba” küldeni. Nagysokára lett csend. Az igazat megvallva egész éjjel nyugtalanodtak: egyiknek a feje, másiknak a hasa fájt, összeveszték és kibékültek, mindig találtak valami okot, hogy kímáskáljanak, le- vagy fölvilágítsanak a résen. Reggel kb. 4-kor a fiúk nagy kukorékolással ébresztettek. Egyszóval: élvezték a távollétet otthonuktól.

Az utolsó est emlékezetes marad: diszvacsora, tánc és kavaparti reggelig. (A kava itteni gyökérből készült ital, szertartásosan készítik elő és iszogatás közben társalognak.) Azt hiszem nem kell mondanom, hogy mindenki nagyon jól érezte magát.

Nemcsak biológiai tudásukban gyarapodtak diákjaink, élményekkel megrakodva, boldogan és egészségesen érkezünk vissza az iskolába. Hála Istennek!

M. Zoya SMSM nővér
Box 13
Tonga Islands

— Pápua Újguinea, misszióink legnagyobb eseménye 1984-ben természetesen a Szentatya, II. János Pál látogatása volt. Kár, hogy a pápa csak két helyen tartott istentiszteletet a szervezők hibájából. Így a benszülőttek nagy része napokig gyalogolt, hogy megláthassa a Szentatyát, akiről olyan sok szépet hallottak, és részt vegyenek szentmiséjén. Mount Hagenben 150.000-en, Port Moresby-ben pedig 30.000-en jöttek össze, hogy elnyerjék a pápa áldását. Az is baj volt persze hogy csak két hónappal a pápa érkezése előtt értesültünk a nagy kegyelemről. Így a készület ideje is túl rövid volt. Mégis csak ez a röpke két hónap a megújhódást jelentette a hegyvidéki egyházmegyék számára. Mindenütt népmissziókat és lelkipályorlatokat tartottunk. A Wabag püspökségben egy nagy (6 × 3 m) keresztet vittünk körbe a plébániákon és missziós állomásokon. Ószinte megtérés kísérte. Egyes ellenséges törzsek a megbékélés jeleként rakásra hordták jajaikat és nyilaikat, összetördelték és elégették őket. Végül a keresztet 4000 fiatal zárandokmenetben vitte Mount Hagenba a pápa fogadására. Útjuk három napig tartott.

Reméljük, hogy a Szentatya látogatásának gyümölcselt még sokáig élvezhetjük. Ő maga is, mint misszionárius jött közénk s beszédjében is aláhúzta Krisztus Urunk missziós parancsát és kihangsúlyozta az Egyház missziós küldetését.

★

Egyházmegyénk Lelkigyakorlatos Háza sajtáságos. Tulajdonképpen utazó lelkigyakorlatos ház. Minden héten más településen tartunk kurzusokat, továbbképzést és lelkigyakorlatot.

Már egy éve működik nagyon eredményesen a Leányiskolánk. Itt a benszülött leányok általános műveltségi szintjét próbáljuk emelni és készítjük őket az életre. Az eredmények láttán, a kormány arra kérte a katolikus missziókat, nyissunk sürgösen még egy iskolát a leányok és asszonyok képzésére. Mi megígértük. Lehet, hogy nem cselekedtünk bölcsen, mert kevés a személyzetünk és anyagi forrásaink is szükösek. Ennek ellenére már 1985-ben megkezdjük az iskola építését. Ha minden terv szerint megy, 1986-ban kezdenék a tanítást is.

Msgr. Hermann Raich püspök
Wabag, Pápua Újguinea

Afrika

Springsben és Orange Free State-ben (Dél-Afrika) hollandok a missziós atyák. Nagyon szépen működnek. Hétköznap is sokan járnak itt templomba, de vasárnap tömve vannak templomaink.

Egyébként Dél-Afrikában mindenütt nagy a szegénység és éhség. Az is igaz, sok segílyt kap a lakosság. Talán még a szegénységnél is nagyobb baj a nagy bizonytalanság és félelem. Queenstownban megöltek egy szerzetes testvért. Néhány kiskorú volt a tettes. Egyik 17-éves fiút megfogták, most a börtönben állandóan jajveszékél és azt kiabálja, hogy a meggyilkolt szerzetes itt van. Udvarunk tele van néger asszonnal. Itt töltik az éjszakáikat, hogy biztonságban lehessenek. De a falak sem nyújtanak nagy biztonságot. Ide is gyakran betörnek. Nincsenek tekintettel sem iskolára, sem kolostorra, bántják a feketéket és fehéreket.

Sr. Flóra Umlauf nővér
Mater Infirmorum, Box 291
5600 King-William's-Town
Republic of South Africa

Sietek megköszönni az adományt. A Jóisten fizesse meg! Mindjárt el is költöttem. Egy hangerősítőt vettem. Nagyon jó és sokat használjuk. Az ifjúsági előadásokon, az iskolánkban, de még a székesegyházban is jó szolgálatokat tesz.

Nyarunk elég hűvös volt. Gyorsan eltelt az iskolaszünet és kezdünk újra. Szerencsémre bokám elég jól gyógyult, így akár futballozhatok is diákjainkkal.

Sr. Magdolna S. Sp. S.
P. O. Box 2763, Accra
Ghana, West Africa

Dél-Amerika

Hálát adok az Úrnak, hogy tegnap betölthettem a 82-ik évemet. Eblől 64 évet a szent hivatásban (Szeretet Leányai nővér) és 51-et Braziliában töltöttem.

Nagyon köszönöm jószágos adományukat. Bizony jól jön az itteni szegénységben és brazil télben (V—VIII). Öregjeink már dideregnek. A 40 fokos hőség után már csak 12 fok van. Igaz, nem szenvedünk szükiséget. De a 90 öreg és nyomorék ápoitunknak mindig kell valamit vásárolnunk. Most, hogy szeretetházunk 6 km-re van a várostól, még nehezebb, mert a városiak sem segíthetnek annyit, mint előbb tették.

Nem sokat fogyasztunk. Naponta 1 kg kávé, heti egy zsák cukor és ugyanannyi rizs és két zsák bab... Öregjeink nem igen segíthetnek. 21-en tolokocsiban vannak.

Györgyike nővér
Asilo S. Vicente C. P. 125
19800 Assis E. S. P. Brasil

Leirom, hogyan találkozom én itt Piripában Urunkkal:

1. 1978-ban kerültem ebbe a misszióba. 1981-ben segítséget kaptam Mexikóból négy kedvesnővér személyében. Akkor még az itt lakók nem is tudták, mi a kedvesnővér. Ma már Rosa és Vitalina lefogadalmazott és további 8 leány belépett a zárdánkba. Istennek legyen hála. A polgármester unokája, Leonicó seminarista, Mario ez ősszel megy zsemináriumba.

2. Többször látom, hogy valaki vagy egy egész család az utcán alszik újságpapírba takarózva. Jötevéimnek köszönve segíték rajtuk. Felismerem bennük Krisztust. Így láttam egy fáradt öregot a napokban. Megszólítottam. Elmondta, hogy — még tegnap — bejött a városba, hogy eladjon 6 régi literes üveget. Még 18 km-t kell gyalagolnia az őserdőn keresztül vályogházáig. Meleg kávéval kínáltam meg és egy ingemet odaadtam neki.

3. A betegekben is Jézusra találok. Így volt tegnap, amikor felkerestem a néger Dona Florindát. Orra és ajka már lerchadt. Elviselhetetlen bűz, förtelmes látvány. A betegek kenetének kiosztása után kifordítom zsebeimet: gyümölcsöt és egy kis pénzt hagyok itt orvosságra. Majd eszembe jut, hogy táskámban van egy tiszta zsebkendőm. 82-éves édesanyám készítette nekem, amikor misszióba indultam. Saját kezével hímtezte bele kezdőbetűimet. Ezt is itthagynom Jézusnak . . .

A Szolgálat minden kedves olvasójának a Krisztussal való találkozás sok hasonló örömét kívánom.

Padre Ladislao Klerer
46270 Piripá, Bahia, Brasil

Ázsia

Lassan lábadozom. Orvosom szerint túl korán kiengedtek a kórházból. Kétszer is műtöttek. Az első rákos daganat volt. Az utóbbi két-három hónap alatt mást sem csináltak csak gyógyszert szedek. Életemben nem fogyasztottam ennyit. Most is öt fajtát kell bevennem naponta háromszor. Még jó, hogy gyomromhoz szabta az orvos.

A katolikus egyház kicsi Japánban, kb. 400.000 hívő, de óriási az iskola és a szociális intézményeink hálózata. Csak Tokióban 12 katolikus egyetemünk van. Hihetetlen mennyiségű a sajtótermékünk is. De ennél is szembetűnőbb a keresztények egyre növekvő erkölcsi tekintélye a nem-keresztények előtt. A múlt hónapokban adtam lelkigyakorlatot két japán női szerzetesrend tagjainak. Mindkettő a nagaszaki egyházmegyéből. Ott van az anyaházuk és noviciátusuk, öregotthonuk és aféle kis szanatóriumok az atombomba kései betegeinek. Valóságos kis város . . .

Nyarunkat a katasztrófák kísérték: földrengés északon és nyugaton, itt délen meg egy erős forgószél döntött halomra 100 házat, lezuhant a repülőgép Oszakában (520 halott) . . .

Japán a technikai újdonságok és haladás szerelmese. Már most a 21-ik században él és gondolkodik: robot, számítógép, az újabbnál elektromos eszközök, gépek . . . Ezért akar mindenki egyetemre menni . . .

Béki Gellért SJ
657 Nada-ku, Kobe-shi
Akamatsu-chó 3-1-21
657 Japan

Az idén két újmisést szentelt az Ersek Atya Rangguban, a misszióm központjában. A húsz együttműködő papból csak hárman voltunk európaiak. Krump Tamás atya (pesti), a szomszéd plébános (holland) és „csékélységem” (kalocsai).

Imádkozom a joleikü adakozókért!

Mészáros Ferenc SVD
Ruteng/Flores/N. T. T.
Tromol pos 2.
Indonesia